

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-43/2021/5

Datum: 5. 11. 2021

Ministrstvo za infrastrukturo
gp.mzi@gov.si

ZADEVA: Predlog Zakon o cestah – EVA 2021-2430-0001 (ZCes) – DODATNO MNENJE

ZVEZA: vaš dopis št. 007-406/2021/21-026101213 prejet dne 29. 10. 2021

Spoštovani,

na podlagi vašega dodatnega zaprosila, 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo mnenje Informacijskega pooblaščenca (v nadaljevanju: IP) k prejetim dopolnitvam predloga Zakona o cestah – EVA 2021-2430-0001 (v nadaljevanju: predlog ZCes), ki se nanašajo na 7., 10., 38., 103, 120. in 122. člen predloga ZCes.

Uvodoma izpostavljamo, da so osebni podatki vsi podatki v zvezi z določenim ali določljivim posameznikom. Zato opozarjamo, da bi glede na vašo pojasnila tudi v primeru zbiranja podatkov na podlagi 103. člena predloga ZCes lahko šlo za osebne podatke, če so posamezniki na odlagi zbranih podatkov določeni ali določljivi. Zato opozarjamo, da mora za zbiranje in obdelavo osebnih podatkov vedno obstajati ustrezna pravna podlaga, ki mora zadostiti ustavnemu načelu sorazmernosti. To pomeni, da mora biti v zakonu ustrezno in sorazmerno glede na zasledovane zakonite cilje opredeljen namen in nabor obdelave. Podzakonski akt (kot je npr. pravilnik, ki ga izda minister) v tem smislu torej ne more določati obdelav drugih osebnih podatkov drugače, kot so določene s tem ali drugim zakonom oz. za katere ne obstaja druga ustrezna pravna podlaga. Prav tako to pomeni, da morajo biti osebni podatki, katerih obdelavo opredeljuje zakon določeni jasno, nedvoumno in enoznačno.

V nadaljevanju dodatno izpostavljamo nekatere bistvene pripombe k posameznim členom.

K 10. členu

Kot izhaja iz prejetega gradiva, naj bi 10. člen po novem določal:

»10. člen

(videnadzor prometa)

(1) *Videonadzor prometa se lahko na javnih cestah uvede v skladu s pogoji, ki jih glede videonadzora na javnih površinah določa zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov.*

(2) Upravljalavec ceste ima za namen vodenja, urejanja, upravljanja in nadzora prometa, zagotavljanja informacij o prometu, o stanju cest in razmerah na cestah, obveščanja pristojnih organov o prometnih nesrečah in drugih izrednih dogodkih, odprave posledic poškodb na cesti, zaščite ceste in

preprečevanja škodljivih emisij prometa pravico slikovno snemati vozila na posameznih odsekih cest v njegovem upravljanju (v nadaljnjem besedilu: videonadzor prometa).

(3) Upravljavec ceste lahko izvaja videonadzor prometa v obsegu, ki je potreben za izpolnitev namena iz prejšnjega odstavka.

(4) Upravljavec ceste, ki izvaja videonadzor prometa, o tem objavi obvestilo. Obvestilo mora biti vidno in razločno objavljeno na način, ki omogoča posamezniku, da se predhodno seznaní z izvajanjem videonadzora prometa.

(5) Upravljavcu ceste ni treba opremiti ceste ali njenega dela z obvestili iz prejšnjega odstavka, če videonadzor prometa ne omogoča prepoznave vozila oziroma udeleženca cestnega prometa.

(6) Zbirka posnetkov videonadzora prometa iz prvega odstavka tega člena vsebuje posnetek vozila oziroma udeleženca cestnega prometa, kraj, datum in čas posnetka.

(7) Pri pridobivanju, zbiranju, obdelovanju in vodenju osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka upravljavec ceste ravna v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(8) Upravljavec ceste lahko podatke iz šestega odstavka tega člena posreduje drugim organom, če tako določa poseben zakon.

(9) Podatke iz četrtega odstavka tega člena hrani upravljavec ceste najdlje šest dni od njihove pridobitve. Po poteku roka iz prejšnjega stavka se podatki zbršejo.«

IP v izogib podvajanju ne ponavlja pripomb podanih že v mnenju št. 007-43/2021/2 z dne 8. 10. 2021, želimo pa poudariti, da je opredelitev namena možnega izvajanja videonadzora na vseh javnih cestah in s strani vseh upravljavcev teh cest še vedno izredno široka, pri čemer ocenjujemo, da najverjetneje za vse namene niti ni treba izvajati videonadzora na način, ki omogoča določljivost posameznikov. Prav tako v zvezi s tem, kolikor lahko razberemo ni bila izdelana ocena učinkov.

Zato predlagamo, da se namene izvajanja videonadzora omeji ter se loči namene, za katere glede na zasledovane zakonite cilje ni dopustno izvajati videonadzora na način, ki omogoča prepoznavo vozila oziroma posameznika in v takih primerih ni dopustno ustvarjati zbirke posnetkov iz 6. odstavka 10. člena predloga ZCes.

Dodatno opozarjamo na nejasnost (morda gre zgolj za napačen sklic) v 9. odstavku 10. člena, saj mora biti nedvoumno določeno, da velja določba o roku hrambe in obveznosti brisanja za vse osebne podatke, ki se zbirajo na podlagi tega člena (torej za vse posnetke, ki vsebujejo osebne podatke in vsekakor tudi zbirko posnetkov videonadzora prometa iz 6. odstavka).

K 120.-122. členu

Kot ugotavlja IP, ustvarja 122. člen predloga ZCes samostojno in dejansko nedoločno pravno podlago za zbiranje (potencialno katerihkoli osebnih podatkov) v zvezi z uvajanjem aplikacij in storitev ITS in C-ITS. To pomeni, da je v teh primerih predlagatelj dal splošno in vnaprejšnje zakonsko odobritev – celo obvezo – za zbiranje neznanega nabora osebnih podatkov za vnaprej zakonsko neopredeljen namen. Predlagana določba glede uveljavitve aplikacij in storitev ITS in C-ITS, kolikor je razbrati, še vedno predvideva, da se takšne aplikacije uvedejo po presoji ministra, pristojnega za promet, ki predpiše tudi ukrepe potrebne za njeno izvajanje. To pomeni, da bo dejansko minister vsaj posredno določal tudi obvezni nabor osebnih podatkov, ki se bodo na ta način zbirali.

Edino, kar ministra zamejuje pri teh odločitvah, ki bodo sprejete brez posredovanja zakonodajalca, je predhodno mnenje IP, torej niso predvideni zakonska presoja niti druge zahteve, kot je izvedba ocene

učinkov v zvezi z varstvom osebnih podatkov, ki jo predvideva že Splošna uredba. Prav tako predlagatelj ni opredelil ali konkretiziral morebitnih obveznosti v zvezi s 25. členom Splošne uredbe glede nujnega in privzetega varstva podatkov takšnih aplikacij.

Po mnenju IP bi moral zakon zato ob določitvi zahtev iz 35. in 25. člena Splošne uredbe določiti omejitve zbiranja osebnih podatkov najmanj na način, da bi se zakonsko dopustilo zbirati osebne podatke zgolj za namen, ki je nujno potreben za zagotavljanje nujnega delovanja aplikacij in storitev ITS in C-ITS (in ne tudi morebitnih dodatnih storitev ali namenov, kot sta npr. trženje, druge oblike nadzora nad posamezniki), pri čemer bi bilo dopustno zgolj zbiranje tistih osebnih podatkov, ki so nujno potrebni za doseg tega namena, in pod pogojem, da teh namenov ni mogoče doseči z uporabo anonimnih in statističnih podatkov. Zato IP izpostavlja, da določba 122. člena predloga ZCes ne zadošča zahtevam Splošne uredbe in Ustave RS glede primarne presoje in odreditve uporabe tovrstnih ukrepov z vidika obdelave osebnih podatkov.

Upoštevajoč navedeno IP ocenjuje, da bi moral biti predlog zakona pred nadaljnjo zakonodajno obravnavo deležen bistvenih dopolnitev z vidika posegov v varstvo podatkov in zasebnost.

S spoštovanjem,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka

Pripravila:

Alenka Jerše, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke